

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiemen.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiemen

De reclamen, per drukregel 25 centiemen.

TONGEREN, DEN 28 JUNIJ.

Wat nu gedaan ?

Het ziet er niet uit ! Nu kunnen wij geene kanons meer krijgen, voor vesten, forten en bastiljes. Wij zijn geëmbastilleerd, en het is ons onmogelijk, de weldaden van het embastillement te genieten.

Neemt eens, dat de vijand komt, en hij begint ons te bombarderen. Dan zal hij niet weinig staan zien, dat wij hem gerust laten bombarderen, zonder hem de eer aan te doen, op zijn bombardement te antwoorden. Als hij het maar voor geen affront neemt !

Gij zijt misschien kurieus om te weten, hoe het komt dat wij geene kanons krijgen voor onze vesten, forten en bastiljes. Ik zal u dat eens op een twee drij aan uw verstand brengen.

Gij moet weten, wij hebben te Luik eene prachtige kanongietery, daar wij ongelooflijk veel geld voor betalen. Die prachtige kanongietery heeft maar een gebrek, en dat is, dat er geene kanons gegoten worden.

't Is daarom, dat baron Shako zoo op zijnen voet speelde, toen zij er, eenige jaren geleden, bij gerechtelijk bevel, wilden binnen dringen. *Les canons que nous finitions à Liège*, riep hij uit, *sont un secret d'état*, en hij liet den magistrat, met geheel zijnen aanhang, brutaal door de soldaten wegzagen.

Nu kennen wij het *secret d'état*. De luiksche kanons zijn zoodanig geheim, dat ze niet bestaan. Gij zult zeggen : — Hoo kan dat zijn ? Daar zijn toch al kanons aangekomen. Waar kwamen die dan vandaan ? —

Waar die vandaan kwamen ? Van Pruisen. Baron Shako had een akkoord gemaakt met de kanongietery van M. Krupp, te Dusseldorf.

Zoolang de vrede heerschte, bestond daar geene zwaarigheid in ; maar nu de Pruis gaat vechten, zegt de Godsgenadige ; *Nicht raisonniren !* en hij palmt al de kanons voor zijn eigen binnen.

A la rigueur, met degenen die wij reeds hebben zouden wij nog al wat lawijd kunnen maken ; maar M. Krupp, heeft ons de kanonsballen nog niet geleverd, en die kunnen ze te Luik niet maken, zoo min als de kanons.

Daar zitten wij nu, met ons bakkes vol tanden, gelijk een die geen drij kan tellen ! De droefheid heerscht in Antwerpen, omdat wij nu onmogelijk het plezier kunnen hebben, lang gebombardeerd te worden. Die alleen spreekt, haalt altijd gelijk. (Roinaert.)

Onder den titel : *DE OORLOG, statistiek der land- en zeelegers*, is bij den boekhandelaar Gosselin, te Parijs, boulevard van Sebastopol, eene noticie uitgegeven van al de militaire machten in Europa. Ziehier die verschrikkelijke tabel :

Vrankrijk	903,617
Pruisen	650,000
Italië	424,103
Rusland	1,200,000
Spanje	271,900
Portugaal	64,000
Holland	92,000
Zweden en Noorwegen	130,000
Denemarken	41,000
Engeland	365,000
(en 230,000 vrijwilligers)	
Oostenrijk	651,612
Duitschen Bond	407,361
Turkye	341,580
(Egypte, Moldo, Wallachye, Montenegro, Servië, te samen)	152,000
België	98,291
Zwitserland	80,650
Romeinsche Staten	12,000

Al deze cijfers bijeen getrokken geven een totaal van vijf miljoen acht honderd en zes-en-ogentig duizend, twee-en-zestig officieren, onder-officieren en soldaten.

Men zal opmerken dat de Staten welke tot nu toe in den oorlog zijn ingewikkeld (Oostenrijk, Pruisen, Duitsche Bond en Italië) twee miljoen honderd drij-en-dertig duizend honderd zes-en-zestig officieren, onder-officieren en soldaten onder de wapens hebben.

Tijdingen van den oorlog.

Ziehier verdere bijzonderheden over den veldslag van den 24 junij :

De eerste schok heeft plaats gehad op de plkgronds gelegen tusschen Peschiera en Villa-Franca. De Italianen hebben het standpunt der Oostenrijkers aldaar aange tast, met inzicht om verder op Verona voort te rukken, doch zij hebben dat standpunt niet kunnen overmeesteren, hoewel een deel hunner strijdmacht reeds bezit had te genomen van Vallegio en Cartatone.

De gevechten zijn begonnen den zonlag namiddag ten 2 ure. De Oostenrijksche brigade Polz, door de italiaansche cavallerie gechargeerd, week eerst terug voor de overmacht, tot onder de muren der vestingstad Verona. De Italianen rukten daarop voorwaarts tot aan de buitenforten der vesting Peschiera, welke zij met de kanonnen beschoten, en alwaar hunne infanterie de bestorming beproefde met de bajonet, doch afgeslagen werd.

De gevechten hebben, in weêrwel eener stukkende hitte, geheel den dag voortgedoord op de vlakte tusschen Peschiera en Verona. De Italianen rekenden er op, door de voorhoede des legers van generaal Cialdini ondersteund te worden, in geval de overtocht over de rivier de Pô, daags te voren, gelukt ware te Polesella ; maar, zooals wij 't gisteren voorzagen, zijn de troepen van Cialdini op dat punt tegengehouden en waarschijnlijk terug geslagen geworden door de twee oostenrijksche brigaden, aangevoerd door de generaals Marwich en Hahrens. De italiaansche divisie Durando, 40,000 man sterk, heeft slechts gedeeltelijk aan dien slag kunnen medewerken, aangezien verscheidene zijner bataljons de bewegingen van Garibaldi ten noorden van het Garda-meer ondersteunen. De italiaansche divisie van Cuchiaro, die beneden Mantua stond had genomen, vormde de achterhoede van het groote leger van Victor-Emmanuel ; zij was gelast den onderstand uit die vesting af te snijden, en de gemeenschappen vrij te houden. Onder de troepen, die meest in 't gevecht zijn geweest, noemt men de divisie van generaal Della Rocca, die met 40,000 man den Koning over den Mincio gevolgd was.

De artillerie van generaal Mattei is aangezand geweest door het geschut der forten van Peschiera.

De brigade cavallerie van generaal de Somaz had den weg gebaad naar den Vierhoek ; zij dreef eerst de oostenrijksche brigade van generaal Pulz achteruit.

De laatste depeches, uit Weenen en Florencië, melden nu dat de Italianen de nederlaag hebben gehad. Hun eerste legercorps, aangevoerd door generaal Gerale, en welk de Oostenrijkers aantaste in de standpunten bij Peschiera, heeft vooral veel geleden. De generaal zelf is onder de gekweten. Prins Amedeus van Savoiën is insgelijks zwaar gekwetst.

Het rapport, door den aartsbischop Albrecht, opperbevelhebber der Oostenrijksche troepen in Venetië, eergisteren avond ten 10 ure naar Weenen gezonden, meldt dat de Oostenrijkers met eene buitengewone dapperheid gevechten, de Italianen achteruit geslagen, en ten 5 ure 's namiddags Monte-Vento en Custoza stormderhand veroverd hebben.

Zij hebben daarbij 2,000 krijgsgevangenen genomen en talrijke kanonnen veroverd. Verscheidene italiaansche generaals zijn op dat punt gekwetst geworden ; doch men schrijft uit Weenen, dat die glansrijke zegepraal niet zonder aanmerkelijke verliezen is behaald geworden.

Eene latere telegram uit Weenen vermeldt een tweede rapport van den aartsbischop Albrecht, volgens 't welk het italiaansche leger, op alle punten teruggeslagen, den zondag avond reeds weder over den Mincio naar zijn grondgebied is wederge-keerd, en dat het eerste legercorps der Piemontezers schier geheel en al vernield is geworden, aangezien de tweede en derde legercorpsen vruchteloos beproefd hebben om het te ontzetten, en ter hulpe te komen.

Eene depeche, uit Milaan, meldt de verschijning der Oostenrijkers te Bormio, in de Valhelma.

De veldslag van Custoza.

De heden ontvangen telegrams brengen bijzonderheden aan, die volkomen het aanbelaag van den veldslag van Custoza opbeholden. De gevechten zijn hevig en langdurend geweest ; niet-tegenstaande eene schier versmachtende hitte, is men zes uren lang slaags gebleven. De eerste italiaansche divisie heeft voet voor voet het terrein verdedigd door Victor-Emmanuel eerst veroverd ; maar zij heeft moeten wijken.

Men weet nog niet juist of de Koning van Piemont voornemens was tusschen Peschiera en Verona zich naar de rivier de Adige te richten, daarover te trekken ten zuiden van Verona, om aldus Vicenza te bereiken. Wat daarvan zij, op die wijze had het leger van den Mincio zich kunnen vereenigen met dat van de Pô, onder Cialdini en eene strijdmacht vormen van 120,000 mannen. Zijn linkervleugel moest eerst post vatten tusschen Peschiera en Verona, derwijze om den aantocht van de 2^e en 3^e legerkorpsen te beschermen ; maar dezelve is terug geworpen op het centrum dat onderwijl reeds aangevallen was door de Oostenrijksche bezettings-troepen uit de vesting van Verona.

De nederlaag is zoo erg geweest, dat Victor-Emmanuel in den nacht het hoogst noodig heeft geoordeeld over den Mincio terug te trekken, ten einde niet blootgesteld te zijn aan eenen tweeden slag met den rug naar dien rivierstroom in denwelke zijn leger door behendige bewegingen des vijands hadde kunnen geworpen en verongelukt worden.

Ware de beweging van generaal Cialdini gelukt dan hadden zijne troepen de Oostenrijker in den rug kunnen vallen. Zoo men weet heeft hij 70,000 soldaten onder zijn bevel. Maar hij heeft aan de Pô op het oostenrijksche legerkorps van generaal Parwich gestooten en men weet op dezen oogenblik nog niet water van hem geworden is op die slechte gronden en moerassen tusschen Vicenza, Rovigo en Legnano, alwaar hij zichzelf nu afgezonderd schijnt te hebben.

Men kent nog het wederzijdsche verlies niet in doeden en gekweten. Prins Amedeus, generaal Gerale, benevens verscheidene andere italiaansche hoofdofficieren zijn min of meer zwaar gekwetst ; 2,000 Italianen zijn krijgsgevangenen genomen en een groot aantal kanonnen veroverd geworden, terwijl 600 Oostenrijkers in handen der Italianen zijn gevallen.

Het laatste legerbulletin van den aartsbischop Albrecht, gedagteekend uit Zerbare, den 25 junij, bevestigt dat de keizerlijke troepen het vijandelijke leger op alle punten terug hebben geslagen na zeer hardnekkige gevechten, en dat de Oostenrijksche kanonneerbooten op het Garda-meer eene batterij en vrijwilligerscorpsen van Garibaldi hebben beschoten, onderwijl het garnizoen der vestingstad Mantua eenen uitval heeft gedaan tegen een observatiecorps des vijands, op de lijn van Custatoze geplaatst, hetzelve terug gedreven en verscheidene krijgsgevangenen gemaakt heeft.

Goito, alwaar Koning Victor-Emmanuel thans zijn hoofkwartier heeft geplaatst, was ten jare 1848 het toneel der eerste en schitterende overwinning, door Karel-Albert en den hertog van Savoiën behaald op de Oostenrijkers. Valleggio was, in 1859, eerst het hoofkwartier des Keizers van Oostenrijk, vervolgens dat van Napoleon III, na den veldslag van Solferino.

De italiaansche vloot, onder bevel van den generaal Persano, heeft den 23 dezer Tarento verlaten, met verzegelde onderrichtingen, welke hij op zee maar mag openbreken. Wellicht is hij gelast de bewegingen van generaal Cialdina te ondersteunen en verder op naar Venetië te stevenen. Volgens den franschen *Moniteur*, was Cialdini gisteren nog niet over de rivier de Pô getrokken ; wellicht zal hij een ander punt aan de kust van de Adriatische zee zoeken, (bijaldien hij niet slaags is geweest met de oostenrijksche brigade Harwich) om aldaar, onder de bescherming der vloot, naar Venetië op te marscheeren.

Het beschieten der schoone Eilandstad zou echter de italiaansche bevolking veel doen lijden, veel kostbare prachthouwen vernielen, doch geen het minste voordeel toebrengen aan de krijgsveldingen der Italiaansche legers. Naar men verzekert, heeft de vloot van admiraal Persano 25,000 man landingstroepen aan boord. Te Ancona en Brindes zijn 15,000 vrijwilligers samengetrokken, onder aanvoering van Meoutti Garibaldi.

Laatste tijdingen.

Eene depeche uit Berlijn meldt dat er een eerste gevecht plaats gehad heeft in Bohemen tusschen de Oostenrijkers en de Pruisen. Gisteren 27 junij zoude er tusschen een gedeelte der twee vijandige legers een strijd geweest zijn te Tarnau in Bohemen. De overwinning zou behaald geweest zijn door de Pruisen en 300 oostenrijksche krijgsgevangenen zouden in hunne handen gevallen zijn.

De onderhandelingen voor de overgaaf van het hanoversche leger hebben nog geenen uitslag gehad. Men weet dat het leger van Hanover hetwelk in optocht was om zich bij de Oostenrijkers te gaan voegen, onderwege afgesloten werd door de pruisische troepen. De Hanovriënen hebben te vergeefs gepoogd aan de Pruisen te ontsnappen ; tot heden zijn zij hier niet in gelukt. Zij zoeken het oogenblik der overgaaf zoo lang mogelijk te verschuiven in de hoop dat het leger van Beijeren hen zal kunnen ter hulp komen.

De oorlog en de Italiaansche vrouwen.

Over eenige dagen heeft er, in een bijzonder huis te Milaan, eene zonderlinge vergadering plaats gehad.

Op de initiatief van een hunner, hebben een twaalfstal jonge meisjes, de eene vergezeld van hunne moeder en de andere van hunne broeders, zich vereenigd om een contract te teekenen, krachtens welk zij de verbindingen hebben aangeaan hunne hand niet te schenken dan aan een

man, die kon bewijzen dat hij heeft deel genomen aan de laatste veldslagen van den Italiaanschen oorlog.

De zitting heeft niet lang geduurd. In korte woorden heeft de voorzitter het vaderlandsche doel der vereeniging blootgelegd. Ook roegde zij er bij dat het eene heilige plicht was voor de vrouwen zich bezich te houden met plak in gereedheid te brengen, en daardoor een zielelijken invloed daar te stellen, ten einde de mannen aan te moedigen om te strijden voor het heil van het vaderland.

Een der oudste meisjes is recht gestaan om het woord te vragen, om een amendement voor te stellen.

Volgens haar waren de woorden : *die deel genomen hebben aan de veldslagen van den laatsten oorlog* al te uitsluitend en moest men onder dezen ook diegenen begripen, die de veldslagen van 1859 er hadden bijgewoond, maar zich vandaag niet meer in staat bevonden om de wapens op te nemen voor het vaderland.

Bij deze woorden zag men een glimlach zweven op de lippen van het jongste meisje, doch niettegenstaande werd dit amendement aangenomen met algemeene stemmen.

Politieke verrekijker.

De vijandelijkheden hebben, zooals hette voorzien was in Italië spoedig aanvang genomen. Zaterdag las M. Riccaoli, in den Senaat, te Florencië, eene depeche af van Victor-Emmanuel, gedagteekend van den voorgaanden dag, en waarbij hij meldde dat hij den 23, 's morgens, met tien divisien over den Mincio zou trekken. Die mededeeling werd met toerusting ontvangen. Jammer voor de Italianen dat hunne vreugd van zoo korten duur geweest is ; nadat Victor-Emmanuel den Mincio, nabij Goito was overgetrokken, zonder tegenaand te ontmoeten, is hij voortuitgerukt en heeft weldra de oostenrijksche troepen ontmoet. De slag heeft zondag bijna den g-heelen dag geduurd, en de Italianen hebben eene groete nederlaag gekregen. Na een hardnekkig gevecht hebben de Oostenrijkers den vijand uit zijne stellingen verdreven ; zij hebben daarenboven 2,000 krijgsgevangenen en verscheidene kanons genomen. Prins Amedeus van Italië en verscheidene italiaansche generaals zijn gekwetst, en het leger, welk door koning Victor-Emmanuel aangevoerd werd, is gedwongen geworden terug over den Mincio te trekken. Dit is een slecht begin voor de Italianen, en dit zou hunne turge drift wel wat kunnen stillen.

De oostenrijksche vloot van het Garda-meer heeft in dezen strijd groete diensten bewezen ; zij kanonneerde eene batterij en de vrijkorpsen welke op de lombardsche oever stonden, en welke daardoor belet werden deel aan het gevecht te nemen.

Terwijl Victor-Emmanuel een rechtstreekschen aanval op Verona wilde wagen, leent men aan Garibaldi het plan van op München, de hoofdstad Beijeren, te willen rukken. Dit zal ook veel gemakkelijker gezegd dan ten uitvoer gebracht worden. Wij gelooven niet dat Garibaldi zulk vermetel plan zal ondernemen, en het zou ons veel waarschijnlijker voorkomen dat die geruchten verspreid worden om den vijand te misleiden waarin men toch zoo gemakkelijk zal lukken.

Generaal Cialdini, aan het hoofd van 70,000 man, zou voor zending hebben den Pô over te trekken, en eenen aanval op Padua, langs den zuidenkant van den vierhoek, te bewerken ; doch van dien kant strekken zich groete moerassen uit, waar het zeer moeijelijk is om met eeng voordeel de ruitrij en de artillerij te gebruiken. Even als met den aanval op Verona, door Victor-Emmanuel, mag men zich van dien kant ook aan misrekeningen van wege generaal Cialdini verwachten. De Italianen zullen tot hun nadeel wel ondervinden dat zij de hulp der fransche soldaten missen. — De italiaansche vloot zou voor zending hebben Venetië aan te vallen.

In Duitschland kondigt men groete samenrekingen van troepen af in den Noorden van Beijeren nabij Hof, welke het vereenigingspunt is tusschen het oostenrijksch en beijersche leger. De Pruisen weeten zich naar dat punt welk binnen kort wel het toneel van eenen belangrijken veldslag zou kunnen wezen.

Geen oorlogsfriet is tot hier toe in Bohemen aangekondigd geworden, aldaar heeft men tot nu wederzijds zich bepaald aan eenige militaire bewegingen en eenige kleine worstelingen.

De aanval door de bondstroepen tegen Gießen gedaan, was slechts eene verkenning, dewijl het 8^e korps slechts binnen drij of vier dagen kan werken. De badische troepen zijn hier nog niet aangekomen.

Het württembergische artillerie-korps is uit Bornheim naar Butzbach gezonden ; hetzelve is uit 10 kanons samengesteld.